

børnehaven for at vende eller bryde den negative sociale arv. Vi bør i stedet hjælpe familierne, der står med de problemer, der er årsag til, at barnet eventuelt er i fare for at bringe en negativ social arv videre. Vi burde tage fat om ondets rod og fjerne årsagen til den negative sociale situation. Det er helt klart, at hvis børnene derhjemme har forældre, der drikker, er psykisk syge eller på anden måde er ramt af alvorlige problemer, som de kæmper med, så er det nok svært for et barn at trives og lære noget – med eller uden læreplaner i daginstitutionen.

Derfor vil jeg også sige, at miljøet i daginstitutionen måske var vigtigere at tage fat på. Vi ved, at der er massive støjproblemer nogle steder, der er for få voksne til børnene, der er for meget kontorarbejde til de voksne, der er i daginstitutionerne, og nu skal de så måske have ekstra kontorarbejde med at lave planer, evaluere planer, lave skemaer osv.

For noget siden fremsatte vi et forslag om miljølov for børn vedrørende minimumsstandarder for det miljø, vi tilbyder vores børn de steder, hvor de tilbringer hele deres dag, men læreplaner til børn i 6-måneders-alderen, det vil vi altså ikke være med til.

Kristendemokraterne ønsker, at børn skal have lov til at være børn, og når de nu bliver placeret i daginstitutioner, hvad de jo egentlig ikke selv har bedt om, så bør de altså også her have lov til at være sig selv, lege og tumle og bruge deres tid og kræfter på at være børn.

Men hvad er egentlig et godt børneliv, et godt vuggestueliv og et godt børnehaveliv?

I rapporten, der hedder »Børnenes stemme og den sociale servicelov« fra februar 2003 er der et par 15-årige, der bliver spurgt om, hvad de huskede fra børnehaven, og en af de unge siger:

»Et godt børneliv er, at man har det godt ved at kunne gøre, hvad man vil. Altså lege med sand, hvis man vil det. Det er også godt at have nogle venner.«

Tja, så enkelt kan det siges.

Kl. 18.35

Forfatteren konkluderer fra alle de mange interview, han har optaget med børnene, at det synes at fremgå, at det i høj grad er friheden til eller muligheden for selv at bestemme, hvad man vil lave, hvem man vil lege og være sammen med, der er et gennemgående kvalitetskriterium for børnene.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg tror ikke, der er ret mange elementer fra den rapport i det for-

slag, der ligger her. Så ganske kort kan jeg sige, at Kristendemokraterne ikke kan støtte det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er korte bemærkninger, så lige et øjeblik.

Jeg har foreløbig noteret fru Charlotte Dyremose og nu også fru Eva Kjer Hansen. Er der andre, der ønsker ordet? ... Ikke lige i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan ikke være mere enig med fru Tove Videbæk i, at det jo ville være dejligt, hvis vi til enhver tid kunne fjerne årsagen til alle de problemer, børn måtte have. Men nu er situationen jo den, at vi allerede har gjort en indsats på en lang række områder netop for at forsøge at bryde den negative sociale arv, og der er det så, at det her er en del af den indsats og jo ikke noget, man kan sige man skulle gøre i stedet for.

Det er jo netop sådan, at når nu de her børn også har nogle andre problemer, som man forsøger at afhjælpe, hvorfor så ikke også bidrage til at stimulere dem, sådan at de får de kompetencer, som alle andre børn naturligt får, når nu vi har udenlandske forsøg, der viser, at det rent faktisk hjælper dem til at bryde den negative sociale fejl? Det er ikke løsningen, men det hjælper dem.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Fru Charlotte Dyremose omtaler, at vi skal stimulere børnene osv., og at det vil hjælpe dem. Jeg er ikke enig i, at vi kan være med til at fjerne årsagen til problemerne, at vi kan være med til at bryde den sociale arv på den her måde, for hvis børnene i daginstitutionerne, i vuggestuen, har problemer, så skyldes det ofte, at der er problemer i hjemmet.

Vi ved fra forskningsresultater fra SFI, at for anbragte børn gælder det, at i 97 pct. af tilfældene skyldes børnenes problemer, at der er problemer i hjemmet, og i alt for få af tilfældene tager man fat på at løse de problemer.

Jeg mener, det er at lægge lag uden på, eller det er at pynte på sagerne at sige: Jamen hvis vi stimulerer børnene, så er vi med til at bryde den sociale arv.

Jeg er ikke enig i det her. Jeg mener, at vi skal tage fat om ondets rod.